

SİHİR YAPMANIN VE KÂHİNLİKTE BULUNMANIN HÜKMÜ

[Türkçe]

حكم السحر والكهانة

[باللغة التركية]

Abdulaziz b. Abdullah b. Bâz

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

Terceme: Muhammed Şahin

ترجمة: محمد بن مسلم شاهين

Tetkik: Ümmü Nabil

مراجعة: أم نبيل

Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu-Riyad

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

Hamd, Allah'adır. Salât ve selâm, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed'e olsun.

Günümüzde bazı İslâm ülkelerinde doktor olduklarını, hastaları sihir ve kehânet yoluyla tedâvi ettiklerini iddiâ eden hokkabazlar çoğalıp yaygınlaşmakta ve halk arasında bazı saf ve câhil insanları sömürmektedirler. Bu durum, Allah Teâlâ'dan başkasına bağlanmak, Allah Teâlâ ve Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emirlerine karşı gelmek, İslâm ve müslümanlar için büyük tehlike arzetmektedir. Bu sebeple bu durumu Allah rızâsi için müslümanlara açıklamayı uygun gördüm.

Allah Teâlâ'dan yardım dileyerek derim ki; İslâm âlimleri, hastalıktan kurtulmak için tedâvi olmanın câiz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir.

Örneğin; bir müslümanın iç hastalıkları uzmanı bir doktora, ameliyat olmak için bir cerraha, sinir hastalıkları uzmanı bir doktora veya başka bir hastalık uzmanı doktora teşhis ve tedâvi olmak için gitmesi ve hastalığına uygun olarak doktorun verdiği ilâçları alma-sında dînen bir sakınca yoktur. Çünkü bu, sebeplere sarılmak demektir ki Allah'a tevekkülü de ortadan kaldırılmaz. Hiç şüphe yok ki Allah Teâlâ her hastalıkla birlikte o hastalığın ilâcını da indirmiştir. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilmez. Fakat Allah Teâlâ hastalıkların şifâsını haram olan şeylerde kılmamıştır.

Bu sebeple bir hastanın, hastalığını tedâvi etmesi için, gaybi bildiklerini iddiâ eden kâhinlere gitmesi ve onların haber verdiklerini tasdik etmesi câiz değildir. Çünkü onlar, bilinmeyen şeyler hakkında konuşurlar veya istediklerini elde etmek için cinlerden yardım alırlar. Bu kimselerin hükmü; -gaybi bildiklerini iddiâ ediyorlarsa- küfür ve sapıqlıktır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبِلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا .)) [رواه مسلم]

[

"Kim, bir falcıya¹ gider de ona bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz."²

¹ "Arrâf"tan kasıt, -Hattâbi'nin de dediği gibi-, cinler vasıtıyla çalınan veya kaybolan şeyin yerini haber veren kimsedir. Namazının kabul olunmamasından kasıt ise; farzi yerine getirmiş olmakla birlikte kılmış olduğu bu kırk günlük namazlarda kendisine sevap verilmeyeceğidir. (Çeviren)

² Müslim

Ebû Hureyre'den -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَىٰ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ .ۖ)) [رواه أبو

داود]

"Kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."¹

Başka bir hadiste ise şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَىٰ عَرَافًاً أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ .ۖ))

((.

[رواه أهل السنن وصححة الحاكم]

"Kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."²

İmrân b. Husayn'dan -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطِيرَ أَوْ تُطِيرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكَهَّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِّرَ لَهُ،
مَنْ أَتَىٰ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ .ۖ)) [رواه البزار بإسناد

جيد]

"(Bir şeyi) uğursuzluk sayan veya kendisi için uğursuzluk saydırın, kehânette bulunan veya kendisi için kehânette bulunduran, büyü yapan veya yaptıran bizden değildir. Kim, bir kâhine gider de (ona bir şeyi sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."³

Yukarıdaki hadisler falcı, kâhin, sihirbaz ve bunun gibi kimselere giderek onlara bir şey sormayı, onları tasdik etmeyi şiddetle yasaklamakta ve bunu yapanları (cehennem azabıyla) tehdit etmektedir. Müslüman yöneticilere, İslâm dâvetçilerine, diğer güç ve yetki sahiplerine düşen görev; kâhin, falcı ve bu gibi kimselere gitmeye karşı çıkmaları, çarşı ve pazarlarda bu gibi işlerle uğraşanları yasaklamaları ve en katı bir şekilde bu durumu inkâr etmeleri,

¹ Ebû Dâvûd

² Sünen Sahipleri rivâyet etmiş, Hâkim hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.

³ Bezzâr "ceyyid/iyi" bir senedle rivâyet etmiştir.

bunlara gidenleri de azarlamaları gereklidir. Bazı şeylerde doğru olduklarını iddiâ ettiklerine ve pek çok insanın kendilerine geldiklerine aldanmasınlar. Çünkü kendilerine gelen o insanlar cāhil kimselerdir. İnsanların bunların sözüne aldanarak onlara uyması asla cāiz değildir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara gidip bir şey sormayı ve onları tasdik etmeyi yasaklamıştır. Bu, büyük bir kötülük, çok tehlikeli ve vahim neticeleri olan bir durumdur. Çünkü bu kimseler, yalancı ve günahkârlardır. Yukarıdaki hadisler, kâhin ve sihirbazın kâfir olduğuna delîl teşkil etmektedir. Çünkü kâhin ve sihirbaz, gaybı bildiklerini iddiâ etmektedirler ki bu davranış kufurdür.

Yine kâhin ve sihirbaz, gâyelerine ulaşmak için cinlere hizmet edip onlara ibâdet etmedikçe, cinler onlara yardım etmezler. Allah Teâlâ'dan başkasına ibâdet etmek, O'na ortak koşmaktadır. Gaybı bildiklerini iddiâ ettikleri şeylerde onları tasdik eden de onlar gibidir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunlarla uğraşan herkesten uzaktır. Müslümanın, tıslımlı sözlerle veya kurşun dökerek veya hut buna benzer hurâfelerle tedâvi ettiklerini iddiâ eden kimselere gidip onlara boyun eğmesi cāiz değildir. Çünkü bu, kehânet ve gerçekleri insanlardan gizlemek demektir. Bu duruma râzî olan kimse, onların bâtil ve küfür olan bu işlerine yardım etmiş olur.

Yine, bir müslümanın onlara gidip onlardan ileride oğlu ya da yakınıyla kimin evleneceğini veya karı ile koca arasında veya hut aile içerisinde sevgi, bağlılık, düşmanlık ve boşanma gibi meselelerde ileride olabilecek şeyleri sorması cāiz değildir. Çünkü bu, Allah Teâlâ'dan başka hiç kimseyin bilemeyeceği gaybtan haber vermek demektir. Sihir, insanı küfre götürüren haramlardandır.

Nitekim Allah Teâlâ Bakara süresinde, iki melekle ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

H G F D C B A @ ? > = <; : [
Z Y W V U T S R Q P O M L K J I
j h g f edcb a ^ _] \ [
[102 الآية من البقرة سورة] Z s r q p n m l k

“İki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip onu uyarmadıkça) kimseye (sihir ilmini) öğretmemelerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar, kendilerine fayda değil de zarar verenini öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih ederek hakkı terk eden Yahûdiler) âhirette (hayirdan)

hiçbir nasıplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler.(Allah ve Rasûlü'ne imâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sîhir), ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı.”¹

Bu âyet-i kerîme,sîhir yapmanın küfür olduğunu ve sihirbazların da sihir yoluyla kari ile kocanın arasını açtığını göstermektedir.Ayrıca sihirbazın bizzat kendisinin fayda veya zarar vermekte etkin olmadığını, fakat Allah Teâlâ'nın takdir ettiği kevnî irâdesiyle sîhrin etkili olduğunu göstermektedir. Çünkü hayatı da şerri de yaratan, Allah Teâlâ'dır. Sîhir ilmini müşriklerden miras olarak alan, bununla saf ve câhil insanları aldatan bu iftirâcılardan zararı ne kadar büyük, hâli ne kötü bir hâldir. Bu durumu Allah'a havâle ederiz.

Yine, yukarıdaki âyet-i kerîme, sîhir ilmini öğrenenlerin kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenciklerini ve kıyâmet gününde onların hayırda hiçbir nasıplerinin olmayacağılığını göstermektedir.Bu büyük tehdit onların kendilerini düşük bir ücret karşılığında sattıklarından dolayı, dünya ve âhirette büyük bir hüsârâna uğrayacaklarını göstermektedir.

Nitekim Allah Teâlâ, onları bu sebepten dolayı yermiș ve şöyle buyurmuştur:

Zs r q pn ml kj [

[102: سورة البقرة من الآية]

“(Allah ve Rasûlü'ne imâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sîhir), ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı.”²

Allah Teâlâ'dan, sihirbaz, kâhin ve benzeri hokkabazların şerrinden bizi uzak tutmasını,bize âfiyet vermesini ve müslümanları onların şerrinden korumasını dileriz.Onların tehlikesine karşı müslüman devlet başkanlarını muvaffak kılmasını dileriz. Yine, insanların bu gibi kimselerin zararlı ve çirkin emellerinden emin bir hayat yaşayabilmesi için bunlar hakkında Allah Teâlâ'nın hükmünü uygulamakta müslüman devlet başkanlarını muvaffak kılmasını dileriz. Şüphe yok ki Allah, cömerttir, dilediğine karşılıksız verendir, kerimdir.

Hiç şüphe yok ki Allah Teâlâ, vukû bulmadan önce sîhrin şerrinden korunmayı kullarına meşrû kılmıştır. Sîhrin vukû bulmasından sonra da kullarına rahmet, lütuf ve nimetinin kemâle ermesi olarak nasıl tedâvi olmaları gerektiğini onlara açıklamıştır.

Aşağıda sayacağımız şeyler, sîhir vukû bulmadan önce onun tehlikesinden nasıl korunulması gerektiğini ve vukû bulduktan sonra da dînen mübah olan tedâvisini açıklamaktadır.

¹ Bakara Sûresi:102

² Bakara Sûresi:102

Vukû bulmadan önce sîhrin tehlikesinden korunmanın en önemli ve en faydalı yolu nedir?

Vukû bulmadan önce sîhrin tehlikesinden korunmanın en önemli ve en faydalı yolu; dînen meşrû olan zikir ve duâlarla Kur'an ve sünnette bildirilen Allah Teâlâ'yasgiñilan süre ve duâları okuyarak korumaktır.

Bu zikir, duâ ve âyetlere gelince bunlar:

1. Farz namazların akabinde selâmdan sonra Peygamber -sallallahu alehi ve sellem-’den haber verilen duâları okuduktan sonra Âyetel-Kürsî’yi okumaktır.

2. Uykudan önce Âyetel-Kürsî’yi okumak, sünnettir. Çünkü Âyetel-Kürsî, Kur’ânın en büyük âyetidir. Allah Teâlâ bu âayette şöyle buyurmuştur:

﴿ نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعْ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ وَلَا يَنْعُودُ حَفَظُهُمْ أَوْ هُوَ عَلَىٰ أَعْظَمُ ﴾ [سورة البقرة الآية: 255]

"Allah, odur ki kendisinden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O, Hayy'dır, Kayyûm'dur. Kendisine ne bir uyuqlama, ne de bir uyku gelir. Gökte ve yerde ne varsa, hepsi O'nudur. O'nun izni olmadan hiç kimse, O'nun yanında başkasına şefâat edemez. O'nun ilmi, (kâinâtta olmuş, şu an olan ve gelecekte olacak) her şeyi kuşatmıştır. O,kullarının (gelecekte yapacaklarıyla geçmişte yaptıklarının) hepsini bilir. O bildirmedik-ten sonra yarattıklarından hiç kimse, O'nun ilmine erişemez. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri içine alır. Gökleri ve yeri korumak, O'na zor gelmez. O, zâti ve sıfatları ile bütün yarattıklarından yüce ve büyütür."¹

3. Şu üç sûreyi her farz namazın sonunda okumak da, sihirden korunmanın yollarındandır:

" !
/ . - , + *) (' & % \$ # " ! [
[سورة الإخلاص الآيات: 4-1] Z 3 2 1 0

"(Ey Peygamber!) De ki: (Ulûhiyetin yegâne sâhibi ve ulûhiyyette kendisine ortak koşulmayan) Allah birdir. Her muhtâcın maksûdu O'dur (ihtiyaç ve

¹ Bakara Sûresi:255

istikleri gideren ancak O'dur). O doğurmamış ve doğurulmamıştır. (O'nun ne oğlu, ne babası, ne de eşi vardır). (İsim, sıfat ve fiillerinde) O'nun dengi hiç kimse yoktur."¹

" !
B A @ ? > = < ; : 9 8 7 6 5 4 [
Z O N M L K J I H G F E D C

[سورة الفلق الآيات: 5-1]

"(Ey Peygamber!) De ki: Yarattığı şeylerin (hepsinin) şerrinden, karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfleyen büyüğü kadınların şerrinden ve (Allah'ın insanlara bahsettiği nimetleri kıskanıp o nimetlerin onlardan yok olmasını isteyen) hasetçinin şerrinden, sabahın Rabbine sığınırım."²

" !
\ [Z Y X W V U T S R Q P [
g f e d c b a ^ _]
[سورة الناس الآيات: 6-1] Z i h

"(Ey Peygamber!) De ki: (Bütün işlerini istediği gibi yöneten) insanların melikine, (O'ndan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilâh olmayan) insanların ilâhına, (gaflet ânında insana vesvese veren, fakat Allah'ın adı anıldığı zaman gizlenen) insanların kalplerine şer (ve şüphe sokan) sinsi şeytanın şerrinden, cin ve insan şeytanlarından, (kötü vesveseleri tek başına gidermeye kâdir olan) insanların Rabbine sığınırım."³

4. İhlâs, Felak ve Nâs sûrelerini, sabah ve akşam namazının farzından sonra ve uykudan önce üçer defa okumak, sihirden korunma yollarındandır.

5. Bakara sûresinin son iki âyetini akşamleyin okumak da sihirden korunma yollarındandır.

Bu iki âyet şunlardır:

¹ İhlâs Süresi

² Felak Süresi

³ Nâs Süresi

t s r q p n m l k j i h g [
 وَلَطْعَنَا مُغْرِبَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْنَكَ } ~ | { z y x w v u
 الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ لَا يُكْلِفُ © نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا لَا تَحْمِلُ
 تُوَاجِدُنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْكِمْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ] à [وَرَةُ الْبَقَرَةِ الْآيَاتُ : 285-286]

"Rasûl (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-) Rabbi tarafından kendisine indirilene imân etti. Müminler de imân ettiler. Onlardan her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine imân ettiler. Allah'ın peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırm yapmayız. İşittik ve imân ettik. Rabbimiz! Bizi(m günahlarımız) bağısla. Dönüş(ümüz de yalnızca) sanadır' dediler. Allah hiç kimseye, gücün yetmeyeceği bir şeyi yüklemez. Kim hayır işlerse, karşılığında hayır görecek, kim de kötülük işlerse karşılığında kötülük görecektir. Rabbimiz! (Üzerimize farz kıldıgın bir şeyi) unutur veya (yapmamızı yasakladığın bir şeyi yaparak) hata edersek, bizi cezâlandırmaya. Rabbimiz! Bizden önceki (âsi topluluklara cezâ olsun diye) yüklediğin zor işleri bize yükleme. Rabbimiz! Gücümüzün yetmeyeceği şeyleri bize yükleme. Günahlarımızı affet. Bizi bağısla. Bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızısn (her şeyimizin sahibi ve işlerimizi çekip çevirensin). (Dînini, birliğini ve peygamberini) inkâr edenlere karşı bizi muzaffer kıl."¹

6. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunduğuna göre, o şöyle buyurmuştur:

((مَنْ قَرَأَ آيَةً الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزُلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَقْرُبُهُ شَيْطَانٌ
 حَتَّىٰ يُضْبِحَ .)) [رواه البخاري]

"Kim, geceleyin Âyetel-Kürsî'yi okursa, (Allah tarafından gönderilen) bir melek onu korur ve sabahla-yincaya kadar şeytan ona yaklaşamaz."²

7. Başka bir hadiste şöyle buyurmuştur:

((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ .)) [رواه البخاري ومسلم]

"Kim, geceleyin Bakara sûresinin son iki âyetini okursa, o iki âyet onu her

¹ Bakara Sûresi:285-286

² Buhârî

türlü kötülüklerden korur.”¹

8. Herhangi bir ev veya çöl, hava ve deniz gibi yerlerde konakladığı zaman, gece-gündüz yarattığı şeylerin şerinden bolca Allah'ın noksansız sözlerine sığınmak da şeytanın şerrinden Allah'a sığınmanın yollarındandır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ نَزَّلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَمْ يَضُرِّهُ
شَيْءٌ إِلَّا حَتَّىٰ يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ .)) [رواه مسلم]

“Kim, bir yerde konakladığında: Yarattığı şeylerin şerrinden Allah'ın noksansız sözlerine sığınırım' derse, oradan ayrılmaya kadar hiçbir şey kendisine zarar veremez.”²

9. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahîh olarak rivâyet olunan hadiste teşvik edildiği ve bunun her türlü kötülükten kurtuluş olduğu için, sabah ve akşamın ilk vakitlerinde müslümanın üç defa şöyle duâ etmesi de Allah'a sığınmanın yollarındandır:

((بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ .)) [رواه أحمد والترمذى وأبو داود وان ماجه]

“Yerde ve gökte, adıyla hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla. O, (her şeyi) hakkıyla işten ve bilendir.”³

Bu duâlarla Allah'a sığınılan sûreleri, ihlaslî olarak devâmlı okumak, buna kalpten inanmak, O'na güvenip dayanmak ve bu duâ ve sûrelerin delâlet ettiği anlamı gönülden kabul etmek, sıhir belâsı ile diğer şeylerin şerrinden korunmanın en büyük sebeplerindendir.

10. İnsanın, başına gelen zararı kaldırıp hastalığını gidermesi için Allah Teâlâ'ya boyun eğmesi ve O'na yalvararak ondan istemesi de sıhir vukû bulduktan sonra onu ortadan kaldırmanın en büyük silahıdır.

11. Sıhir ve benzeri hastalıkları tedâvi etmek için Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sâbit olan ve onun ashâbını rukye ile tedâvi ettiği duâlardan birisi de şudur:

((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ! أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ،

¹ Buhâri ve Muslim

² Muslim

³ Muslim

شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقْمًا۔)) [رواه أبو داود والترمذى]

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı gider. Şifâ ver. Çünkü ancak sen şifâ verirsin. Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın.”¹

Bu duâyı üç defa tekrarlar.

Yine bu rukyelerden birisi de Cebrâîl -aleyhisselam-'in Peygamber - salallahu aleyhi ve sellem-'i rukye ile tedâvi ederken üzerine okuduğu duâdır. Cebrâîl -aleyhisselam-, Peygamber -salallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine şöyle okumuştu:

((بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ،
اللَّهُ يُشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ۔)) [رواه مسلم]

“Allah'ın adıyla, sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin üzerine okurum. Allah sana şifâ versin. Allah'ın adıyla senin üzerine okurum.”²

Bu duâyı da üç defa tekrar eder.

12. Vukû bulduktan sonra sihri tedâvi etmenin yollarından birisi de kendisine sihir yapıldığından dolayı eşine yaklaşamayan kimse için faydalı olan tedâvi şeklidir ki bu tedâvi için yedi tane sidir³ ağaçının yaşı yaprağından alır. Onu taş veya benzeri bir şeyle öğütür, sonra yıkanmak için kendisine yetecek kadar bir suya koyup karıştırır. Ardından suyun içine Âyetel-Kürsî'yi, Kâfirûn, İhlâs, Felak ve Nâs sûreleri ile A'râf sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur:

[وَأَوْحَيْنَا إِلَيْنَا مُوسَىٰ أَنَّ الَّتِي عَصَاكُ فَإِذَا هِيَ تَقْفُ مَا يَأْكُونُ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغَلِبُوا هُنَّا لِكَ وَأَنْقَلَبُوا أَصْغَرِينَ ﴿١١٩﴾] [سورة الأعراف الآيات: 119-117]

“Biz de Mûsâ'ya (elindeki) «asani (yere) at! diye vahyettik. Asasını (yere) atınca,bir de baktılar ki bu asa, onların (insanlara doğru gösterdikleri aslında bâtil olan) uydurdukları şeyi yakalayıp yutuyor. Böylece (Mûsâ'nın Allah'ın elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve yapmakta oldukları şey boş gitmiş oldu.Sihirbazlar orada (toplандıkları yerde) mağlup oldular.Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelil olarak geri döndüler.”⁴

Yûnus sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur:

¹ Ebû Dâvûd ve Tirmizî

² Müslim

³ Sidir: Trabzon hurmasına benzeyen, meyvesi aliç ağaçının meyvesinin büyülüüğünde olan bir bitkidir. 'Sidir' ağaçının meyvesine 'Nebk' denir. (Çeviren)

⁴ A'râf Sûresi:117-119

/ . - , + *) (' & % \$ # " ! [
 C BA@?> = <; 98 76 54 3 2 1 O
 Z N M L K J I H G F E D

[سوره یونس الآیات: 79-82]

"Firavun:Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (ipleriniz ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (iplerini ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): Sizin getirdiğiniz şey, sihirdir. Allah onu mutlaka boş çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez, dedi. Allah, günahkâr-ların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır."¹

Sonra Tâ Hâ süresindeki şu âyetleri okur:

2 1 V . - , + *) (' & % \$ # " ! [
 C BA @ ? > = <; : 9 8 7 6 5 4 3
 W V U S R Q P N M L K J I H G F E D

[سوره طه الآیات: 65-69] Z Z Y X

"(Sihirbazlar) dediler ki:Ey Musâ!Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atanlar olalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar ipleriyle sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebi ile, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ'ya):'Hiç korkma,(sihirbazlara, Firavun ve askerlerine) üstün gelecek olan muhakkak ki sensin', dedik. 'Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun.(Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) iflâh olmaz.'²

Yukarıda zikredilen âyetleri suyun içine okuduk-tan sonra bu sudan üç yudum içer, geri kalan suyla yılanır. Bu şekilde -Allah'ın izniyle- hastalık kendisinden gider. İhtiyaç duyduğunda, hastalık gidene kadar iki veya daha fazla bu şekilde yapmasında bir sakınca yoktur.

13. Sîhrin başka bir tedâvi yolu da sihir yapılan yeri veya dağıveyahut sihirin bulunduğu yeri öğrenmek için çaba harcamaktır ki bu yol, sîhrin giderilmesi için en faydalı yoldur. Sîhrin yapıldığı yer bilinir, oradan çıkarılıp imhâ

¹ Yûnus Sûresi:79-82

² Tâ Hâ Sûresi: 65-69

edilirse, sihir bozulur. Bu saydıklarımız, sihirden korunma ve tedâvi olmanın yollarındandır.

Başarı Allah'tandır.

Kurban keserek cinlerle şeytanlara yaklaşmak veya başka bir yolla onlara yaklaşmaya çalışan sihirbazların yaptıkları tedâvi şekline gelince, bu davranış câiz değildir. Çünkü bu şeytanın işidir, hatta büyük şirktir. Müslümana düşen görev; bundan şiddetle sakınmaktır.

Aynı şekilde kâhin, müneccim ve hokkabazlara gidip onlara soru sorarak tedâvi olmak, söylediklerini yerine getirmek de câiz değildir. Çünkü onlar, Allah'a inanmayan ve gaybı bildiklerini iddiâ ederek insanları aldatan yalancı ve günahkâr kimselerdir. Bu kitabının başında zikrettiğimiz gibi, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara gidip bir şey hakkında soru sormaktan ve söylediklerini tasdik etmekten şiddetle sakındırmıştır.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e sihiri sihirle çözmek hakkında soru sorulduğunda o şöyle buyurmuştur:

((هُوَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ .)) [رواه أحمد وأبو داود بإسناد جيد]

"(Sihir yapılan kimseden sihiri), sihirle çözmek, şeytanın amelindendir."¹

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu sözünden kasıt; câhiliyye devri insanların sihiri sihirle çözmeye çalışıkları yoldur ki onlar sihirbaza gidip o sihri çözmesci ister veya başka bir sihirbazdan sihiri, o sihirin bir benzeriyle çözmesci isterlerdi.

Daha önce de belirtildiği gibi, sihiri bozmak için şer'î rukye, teavvuzât (Allah'a sığınılan süre ve duâlar) ve mübah olan ilaçları kullanmakta bir sakınca yoktur. Nitekim büyük âlim İbn-i Kayyim ile Abdurrahman b. Hasan "Fethul-Mecîd" adlı eserinde ve başka âlimler bunun helâl olduğunu belirtmişlerdir.

Allah Teâlâ'dan, müslümanları her türlü kötüükten uzak tutmasını, dînlerini korumasını, onları dînlerinde bilgili kılmasını ve dînine aykırı olan şeylelerden onları uzak tutmasını dileriz.

Allah Teâlâ, kulu ve elçisi Muhammed'e, âile halkına ve ashâbına salât ve selâm eylesin.

¹ Ahmed ve Ebû Dâvûd "ceyyid" bir isnadla rivâvet etmişlerdir.

% % % % %

KADININ KOCASINA SİHİR YAPMASININ HÜKMÜ¹:

Abdulazîz b. Bâz'dan, kıymetli kardeşime...

Allah'ın selâmi, rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

Yeni eşinizle cinsel ilişkiye girmek istediğinizde, sihir yapıldığı için eşinizle cinsel ilişkiye giremediğinizi, yeni eşinizle cinsel ilişkiye engel olan şeyin eski eşinizin yapmış olduğu sihir olduğunu ve bunu da bir âlime sorduğunuzu belirttiğiniz tarihsiz mektubunuz bana ulaştı. Allah Teâlâ da sizi doğru yola ulaştırsın. Sormuş olduğunuz meselenin hükmü bilinen bir şeydir.

Bunun cevabı şöyledir:

Eski eşiniz bunu yaptığıni itiraf eder veya bu yaptığı şâhitlerle ortaya çıkarsa, hiç şüphe yok ki çok çirkin bir iş işlemış olur ki bu, kûfûr ve dalâlettir. Çünkü eşinizin yaptığı iş, haram olan sihirdir. Sihirbaz ise, Allah Teâlâ'nın şu emri uyarınca kâfîrdir:

, + *) (& % \$ # " ! [
B 7 6 5 4321 O / . -
J I H G F D C B A @ ? > = <; :
[Z Y W V U T S R Q P O M L K
kj ih g f edcb a ^ _] \
[سورة البقرة الآية: 102] s r q p n m l

¹Bu fetvâ, müellifin 9/11/1387 Hicri yılında kendi bürosundan yayımlanmıştır.

"(Yahûdiler) Süleyman'ın hükümrânlığı zamanında şeytanların sihirbazlara söylediğlerine uydular. Oysa Süleyman (sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Fakat şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dinlerini ifsâd etmek suretiyle) kâfir oldular. (Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil'de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular. İki melek; 'Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmamasın diyerek (nasihat edip onu uyarmadıkça) kimseye (sahir ilmini) öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa sihirbazlar, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar, kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih ederek hakkı terk eden Yahûdiler) âhirette (hayırдан) hiçbir nasıplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü'ne imâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sahir) ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı."¹

Bu âyet-i kerîme uyarınca sihir yapmak, küfürdür, sihirbaz ise kâfîrdir. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri yapmalarının gâyesi de karı ile kocanın arasını açmaktadır. Bu sebeple, sihirbazlar için kiyâmet günü, Allah Teâlâ'nın azabından hiçbir kurtuluş yolu yoktur.

Nitekim sahîh bir hadiste Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- söyle buyurmuştur:

((إِجْتَنَبُوا السَّبْعَ الْمُوْبِقَاتِ، قَالَ: وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الشَّرُكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحْرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ التَّيْ حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ مَا لِلْيَتَّيمِ، وَالْتَّوْلِيَ يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ)) [رواه البخاري ومسلم]

"(İnsanı) helâk eden yedi şeyden sakının. Sahâbe: O yedi şey nedir, Ey Allah'ın Rasûlü? diye sordular. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

'Allah'a ortak koşmak, sihir yapmak, Allah'ın öldürmeyi haram kıldığı cana haksız yere kıymak,fâiz yemek,yetim malı yemek,(kâfirlere karşı) savaşırken savaş meydanından kaçmak ve iffetli, mâsum mü'min kadınlara zinâ isnâdında bulunmak."²

Sorunuzdan anlaşıldığına göre, sana ilaç veren şeyh de o kadın gibi sihirbazdır. Çünkü sihir işine ancak sihirbazlar muttali olurlar. Aynı zamanda, şeyh denilen bu zât; birçok işte gayptan haber verdiği iddiâ eden falcı ve

¹ Bakara Suresi:102

² Buhâri ve Müslim

kâhinler gibidir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in şu emri gereği, müslümanın bunlardan şiddetle sakınması ve gaybtan haber verdiklerini iddiâ ettikleri şeyleri tasdik etmemesi gereklidir:

((مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا۔)) [رواه مسلم]

[

“Kim, bir falciya gider de ona bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz.”¹

Ebû Hureyre’den -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunduguna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

((.r

[رواه أهل السنن وصححة الحاكم]

“Her kim, bir falçı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’ani) inkâr etmiş olur.”²

Sana düşen görev; senden sâdir olanlara tevbe edip pişman olman ve adı geçen şeyh ile ilk eşini, “İyiliği Emretme ve Kötülükten Alıkoyma Heyeti” ile “Şeriat Mahkemesi başkanına”³ haber vermendir. Böylelikle şeriat mahkemesi ile iyiliği emretme ve kötülükten alıkoyma heyeti onları bu işten alıkoyabsın. Başına böyle bir olay geldiği zaman, sana dînî ilâcî tavsiye edebilmeleri için gerçek İslâm âlimlerine gidip sormalısın. Allah Teâlâ, bizi ve seni dînde bilgili kılıp İslâm dîni üzere sebat kılsın ve İslâma aykırı olan şeylerden uzak tutsun. Şüphesiz ki O, cömerttir, kerîmdir.

Allah’ın selâmi, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

¹ Muslim

² Sunen Sâhipleri rivâyet etmişler, Hâkim de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.

³ “İyiliği Emretme ve Kötülükten Alıkoyma Heyeti” ile “Şeriat Mahkemesi”, yazının ülkesi S. Arabistan’dadır. (Çeviren)

% % % % %

**SİHİRBAZ VE KÂHİNLERE GİDEREK ONLARA BİR KONUDA SORU SORMANIN
HÜKMÜ:**

Soru:

Yemen'in bazı bölgelerinde kendilerine "Seyyid" adı verilen insanlar, hokkabazlık ve buna benzer İslâm dinine aykırı olan bazı şeyler yapmakta ve insanlardaki müzmin hastalıklara şifâ verdiklerini iddiâ etmektedirler. Bunun için de kimisi kendisine hançer saplamakta ve sapladıği yeri kendisine hiçbir zarar vermeden iyileştirmekte, kimisi de dilini kesmekte ve kestiği dilini yerine iâde ederek hastalıkları tedâvi ettiğini kanıtlamaya çalışmaktadır. Bu kimselerin kimisi namaz kılmakta, kimisi de kılmamaktadır.

Yine bu kimseler kendi aşiretlerinden olmayan kadınlarla evlenmeyi

kendilerine helâl saymakta,fakat başka birisinin kendi aşiretlerinden evlenmesini helâl saymamakta-dırlar. Hastaları tedâvi ederlerken, duâla-rında atalarından birisinin adını anıp: "Yâ Allah, Yâ falanca" demektedirler.

Eskiden insanlar bu kimselere saygı duyarlar, onları olağanüstü insanlar ve Allah'ın yakın kulları sayarlar,hatta onları Allah'ın adamları diye adlandırlardı. Şimdi ise insanlar onlar hakkında iki kısma ayrıldılar: Bir kısmı onlara karşı gelmekte ki bunlar gençler ve kültürlü kimselerdir. Bir kısmı da hâlâ onlara bağlı kalan yaşılı ve câhil kimselerdir. Sizden bu konuda bize gerçeği açıklamanızı istirham ederiz.

Cevap:

Bu gibi kimseler, çirkin işleri ve bâtil davranışları olan bazı tasavvuf fârkalarıdır.

Aynı şekilde,gaybi bildiklerini iddiâ eden, cînlere hizmet ederek onlara ibâdet eden, sihir yaparak insanları aldatmaları için bunlar falcılar gürûhundandır.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bunlar hakkında şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا۔)) [رواه مسلم]

"Kim, bir falcıya gider de ona bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz."¹

Allah Teâlâ, Musa ile Firavun arasında geçen kissada sihir hakkında şöyle buyurmaktadır :

[قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
عَظِيمٌ] ١١٦ [سورة الأعراف الآية: 116]

"(Musa, sihirbazlara):'Siz (önce) atın' dedi. Onlar, (ipleri ve sopalarını yere) atınca, insanların gözlerini büyulediler (yaptıkları şey onlara gerçek gibi gösterildi). Halbuki yapılanlar, yapmacık ve hayalden başka bir şey değildi). Onları korkutup büyük bir sihir gösterdiler."²

Yukarıda zikredilen hadîs ve şu hadîsler uyarınca, sihirbazlara gidip onlara bir şey sormak câiz değildir.

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنِزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ (.) .)) [رواه أبو داود]

¹ Muslim

² A'raf Sûresi:116

"Kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- 'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."¹

Başka bir rivâyette şöyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَافَاً أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ))

((.r

[رواہ أهل السنن وصححه الحاکم]

"Kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar) ve söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur."²

Allah Teâlâ'dan başkasına yalvarıp yakarmak ve O'ndan başkasından yardım istemelerine veya ataları ile kendilerinden önceki nesillerin kâinattaki olaylarda söz sahibi oldukları, hastaları iyileştirdiklerini, ölü oldukları veya hazırda olmadıkları halde, duâ edenlerin duâlarına icâbet ettiklerini iddiâ etmelerine gelince,bunların hepsi Allah Teâlâ'yı inkâr etmek ve büyük şırtır.

Müslümanın, bu kimselere engel olması, onlara gidip bir şey hakkında soru sormaması ve söylediklarını tasdik etmemesi gereklidir. Çünkü onlar, böyle yapmakla kâhinlik ve falcılık işiyle Allah Teâlâ'dan başkasına ibâdet eden, cinler, ölüler ve başkalarından yardım isteyen müşriklerin yaptıkları işi yapmaktadır. Güyâ o kimselerin ataları ve kendilerinden önceki nesiller oldukları, onların başka insanlar oldukları, onların velâyet ve kerâmet sâhibi oldukları iddiâ etmektedirler. Oysa bunların hepsi, İslâm dîninde çirkin sayılan kâhinlik ve falcılık işlerinden biri olan hokkabazlıktan başka bir şey değildir.

Kendilerine hançer saplamak ve dillerini kesmek gibi çirkin davranışlarına gelince, bunların hepsi insanları aldatmaktadır. Bunlar, Kur'an ve sünnetten daha önce zikredilen delillerin gösterdiği, dînimizin haram kılıp ondan sakındırdığı sîhir çeşitlerindendir. Akı başında olan birisinin bunlara aldanmaması gereklidir.

Bu davranış, Allah Teâlâ'nın Firavun'un sîhirbazları hakkında aşağıdaki âyet-i kerîmede buyurduğu gibi sîhir kâbilindendir:

﴿سُورَة طَه الآيَة: 66﴾ Z: 9 8 7 6 5 4 3 2 1 ... [

¹ Ebû Dâvûd

² Sünen Sâhipleri rivâyet etmişler, Hâkim de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.

"(Sihirbazlar ipleri ve sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebiyle, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor."¹

Bu kimseler; sihir,hokkabazlık,kâhinlik,falcılık,büyük şirk,Allah Teâlâ'dan başkasından yardım dilemek ve medet ummak, gaybı bildiklerini ve kâinattaki olaylarda söz sahibi olduklarını iddiâ etmek gibi birçok işi birarada bulundurmuşlardır.Bu davranış, Allah Teâlâ'nın haram kıldığı, hokkabazlık ve O'ndan başka hiç kimseyin bilmediği gaybı bildiğini iddiâ etmek gibi,birçok çeşitleri olan büyük şirk ve açık küfürdür.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿ F E D C B @ ? > = < ; : ۹ ۸۷ [

[۶۵: سورة النمل من الآية]

"(Ey Peygamber! Onlara) De ki: Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilemez."²

Bu kimseleri bilen her müslümana düşen görev; bu durumu çirkin görüp onları bu işten yasaklaması, yaptıkları şeyin çok kötü ve çirkin olduğunu onlara belirtmesi, İslâm ülkelerinde yaşıyorlarsa, hak ettikleri cezâları almaları, kötülüklerini ortadan kaldırmak, müslümanları onların bâtil hareket ve hilelerinden korumak için onları yetkili mercilere bildirmesi gereklidir.

Başarı, ancak Allah'tandır.

% % % % %

¹ Tâ Hâ Sûresi:66

² Nemî Sûresi:65

HALK ARASINDA DOKTOR OLARAK BİLİNEN VE HASTALARINI TEDÂVI EDERKEN CİNLERİ KULLANAN KİMSEYE GİTMENİN HÜKMÜ:

Soru:

İnsanlardan bazı kimseler, söylediklerine göre hastalarını ilkel yolla tedâvi etmektedirler. Onlardan birisine gittiğim zaman bana şöyle dedi: "Kendinin ve annenin adını yaz ve yarın tekrar bize gel" dedi. Bir gün sonra tekrar gittiğimde bana; "Hastalığın şu, tedâvisi ise şöyledir", dedi.

Yine onlardan birisi: "Hastaları tedâvi ederken Allah'ın kelâmını kullandığını" söylemektedir. Bu kimseler hakkındaki görüşünüz ve bunlara gitmenin hükmü nedir?

Cevap:

Hastaları tedâvi ederken böyle yapanın işlerinde cinleri kullandığını ve gayb ile ilgili işleri bildiğini iddiâ ettiğini göstermektedir ki bu kimselerin yanında tedâvi olmak câiz değildir. Aynı şekilde bu kimselere giderek onlara birşey hakkında soru sormak da câiz değildir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu kimseler hakkında söyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى عَرَافَاً فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبِلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا。)) [رواه مسلم]

[

"Kim, bir falcıya gider de ona bir şey sorarsa, kırk gün namazı kabul olunmaz."¹

Kâhin, falcı ve sihirbazlara gidip onlara soru sormanın ve onları tasdik etmenin haram oluşu konusunda Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den birçok hadis rivâyet edilmiştir.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir hadiste bu konuda söyle buyurmuştur:

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ . ۲۰)) [رواه]

أبو داود]

"Kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve) söylediğini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'an'ı) inkâr etmiş

¹ Muslim

olur.”¹

Taşları birbirine vurmak, midye kabuğu takmak, yerde çizgiler çizmek veya hastanın, anne ve babasının veya hatta akrabalarının isimlerini sorarak gayrı bildiğini iddiâ edenin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in onlara gidip birşey hakkında soru sormayı ve onları tasdik etmeyi yasakladığı falcı ve sihirbazlardandır.

Bu kimseler, hastaları Kur’ân-ı Kerîm âyetleriyle tedâvi etmeklerini iddiâ etseler bile bir müslümanın bunlara bir şey hakkında soru sormaktan ve onların yanında tedâvi olmaktan şiddetle sakınması gereklidir. Çünkü bâtil ehli kimseler, genel olarak insanları bu şekilde aldatırlar. Bu sebeple onların dediklerini tasdik etmek, câiz değildir. Bu kimseleri tanıyanın, onlara Allah Teâlâ’nın hükmünü uygulayarak müslümanların onların şer ve fesadından emin olmalarını sağlamak, insanların mallarını bâtil yolla yemelerine engel olmak için ülkesindeki kâdi, emir veya “iyiliği emretme ve kötüükten alikoyma heyeti” gibi yetkili makamlara bildirmesi gereklidir.

Her şeye kendisinden yardım dilenen, ancak Allah’tır. Güç ve kuvvet, ancak Allah’tandır.

% % % % %

¹ Ebû Dâvûd

SİHRİN DİNİ TEDÂVİSİ¹:

Soru:

Bir âlimin; "kendisine sihir yapıldığını zanneden birisi, içerisinde su olan kovaya sidir ağaçının yedi yaprağını koyup üzerine Felak ve Nâs sürelerini, Âyetel-Kürsîyi, Kâfirûn süresini, Bakara süresinin 102. âyeti ile Fâtîha süresini okuması gerekir" dediğini işittim. Bu söz doğru mudur? Kendisine sihir yapıldığını zanneden kimsenin ne yapması gerekir? Bu konuda bizi aydınlatmanızı istirham ederiz.

Cevap:

Hiç şüphe yok ki sihir vardır. Kimisi gerçek gibi görünür, fakat hayâldir. Kimisi de vukû bulur ve Allah Teâlâ'nın izniyle etkili olur.

Nitekim Allah Teâlâ sihirbazlar hakkında şöyle buyurmuştur:

, + *) (& % \$ # " ! [
B 7 6 5 4321 O / . -
J I H G F D C B A @ ? > = <; :
[Z Y W V U T S R Q P O M L K
kj ih g f edcb a ^ _] \
[سورة البقرة الآية: 102] s r q p n m l

¹ Kur'an-ı Kerîm radyosunda yayınlanan 'Nûrun Ale'd-Derb' adlı programdan alınmıştır. Kaset numarası: 53
21

"(Yahûdiler) Süleyman'ın hükümrânlığı zamanın-da şeytanların sihirbazlara söylediğlerine uydular. Oysa Süleyman (sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Fakat şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek suretiyle) kâfir oldular. (Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil'de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular. İki melek; 'Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmamasın diyerek (nasihat edip onu uyarmadıkça) kimseye (sahir ilmini) öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa sihirbazlar, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar, kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih ederek hakkı terk eden Yahûdiler) âhirette (hayırдан) hiçbir nasıplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü'ne imâna) karşılık kendilerini sattıkları şey (sahir) ne kötü şeydir. Keşke bunu anlasalardı."¹

Sihrin tesiri vardır. Fakat bu, Allah Teâlâ'nın kevnî irâdesiyle olur. Zirâ kâinatta olan hiçbir şey, Allah Teâlâ'nın kazâ ve kaderi olmadan vukû bulamaz. Fakat bu sihrin ilacı da vardır. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e de sihir yapılmış, Allah Teâlâ onu sihirden kurtarıp sihrin şerrinden korumuştur. Sahâbe, sihirbazın yaptığı şeyi bulup yok etmiş, böylece Allah Teâlâ peygamberini sihirbazın yaptığından uzaklaştırmıştır.

Aynı şekilde, düğümlenmiş iper veya birbirine bağlanmış civiler veya hâlde bunun gibi sihirbazın yaptığı şeyler bulunduğu zaman yok edilir. Çünkü sihirbazlar işleri gereği düğümlere üfürür ve çirkin emelleri için düğümlerin üzerine vururlar. İstedikleri şey, bazen Allah Teâlâ'nın izniyle olur, bazen de bozulur. Rabbimizin her şeye gücü yeter.

Kendisine sihir yapılan kimse aklı yerinde ise bazen kendisinin üzerine okumasıyla sihir tedâvi edilir. Bazen de başkası tarafından kendisinin üzerine okunarak göğsüne veya başka bir yerine hafifçe üflenir ve üzerine şu süreler okunarak tedâvi edilir: Fâtiha süresi, Âyetel-Kürsî, İhlâs, Felak ve Nâs süreleri ve sihirle ilgili A'râf, Yûnus ve Tâhâ sürelerindeki şu âyetler okunur:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَىٰ أَنَّ الَّقَعْدَةَ فِي تَلْقَفٍ مَا يَأْتِ فِكُونَ ﴾ ١١٩
[سورة الأعراف الآيات: 117-119]
﴿ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ ١١٨

"Biz de Mûsâ'ya (elindeki) «asansı» (yere) at! diye vahyettik. Asasını (yere) atınca, bir de baktılar ki bu asa, onların (insanlara doğru gösterdikleri aslında bâtil olan) uydurdukları şeyi yakalayıp yutuyor. Böylece (Mûsâ'nın Allah'ın

¹ Bakara Suresi:102

elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve yapmakta oldukları şey boş gitmiş oldu. Sihirbazlar orada (toplандıkları yerde) mağlup oldular. Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelil olarak geri döndüler.”¹

Yûnus süresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur:

O/. - , + *) (' & % \$ # " ! [
D C BA@?> =;<: 98 76 54 3 2 1
[82-79] ز ن م ل ك ج ي ح غ ف إ

“Firavun: Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (ipleriniz ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (iplerini ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): Sizin getirdiğiniz şey, sihirdir. Allah onu mutlaka boş çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez, dedi. Allah, günahkârların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır.”²

Sonra Tâ Hâ süresindeki şu âyetleri okur:

2 1 V . - , + *) (' & % \$ # " ! [
C BA @ ? > = <; : 9 8 7 6 5 4 3
W V U S R Q P N M L K J I H G F E D
[69-65] ز ز ي خ

“(Sihirbazlar) dediler ki: Ey Musâ! Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atanlar olalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar ipleriyle sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebi ile, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ’ya): ‘Hiç korkma, (sihirbazlara, Firavun ve askerlerine) üstün gelecek olan muhakkak ki sensin’, dedik. ‘Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun. (Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sîhriyle) iflâh olmaz.’³

Ayrıca sihirle ilgili bu âyetlerle birlikte Kâfirün, İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini okur.

¹ A’raf Süresi:117-119

² Yûnus Süresi:79-82

³ Tâ Hâ Süresi: 65-69

İhlas,Felak ve Nâs sürelerini üçer defa tekrarlamak daha faziletlidir. Daha sonra şifâ vermesi için Allah Teâlâ'ya şöyle duâ eder:

((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبْ إِلَيْنَا سُوءَاتِنَا وَأَشْفِعْ لَنَا فِي لَا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.)) [رواه أبو داود والترمذى]

“İnsanların Rabbi olan Allah'ım! Hastalığı gider. Şifâ ver. Çünkü ancak sen şifâ verirsin. Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın.”

Bu duâyı üç defa tekrarlar.Ayrıca şu duâyı da okur:

((بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ، اللَّهُ يُشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ.)) [رواه مسلم]

“Allah'ın adıyla, sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin üzerine okurum. Allah sana şifâ versin. Allah'ın adıyla senin üzerine okurum.”

Bu duâyı da üç defa tekrarlar. Hastaya âfiyet ve şifâ vermesi için Allah Teâlâ'ya duâ eder. Rukyesinde üç defa şöyle duâ ederse, güzel olur:

((أُعِذُّكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.))

“Seni, yarattığı şeylerin şerinden Allah'ın noksansız sözlerine sigındırırım.”

Bütün bu sayılanlar, faydalı ilaçlardandır. Kendisine sihir yapılan kimse, bu rukye ve duâyı bir miktar suya okuyup o sudan içer, geri kalanıyla yıkanırsa, - Allah'ın izniyle- bu, âfiyet ve şifâ bulmanın vesilelerindendir. Sidir ağacının yedi tane yeşil yaprağını öğütükten sonra suya katıp o sudan içmesi, geri kalan kısmıyla da yıkanması, yine şifâ bulmanın vesilelerindendir. Bu yol çoğu kez denenmiş, Allah'ın izniyle fayda vermiş, biz de pekçok hastaya bunu denedik ve hastaların hepsi de Allah'ın izniyle şifâ buldu. Bu yol, kendisine sihir yapılan için faydalı bir ilaçtır. Aynı şekilde bu ilaç, kendisine sihir yapıldığından dolayı eşiley birleşemeyen kimse için de faydalıdır. Zirâ bazı insanlar, sihir yapıldığından dolayı eşiley birleşemeyebilir. Bu rukye ve duâyı kendi kendine okur veya başkası tarafından kendisinin üzerine okunur veya hâlde suya okuduktan sonra bir miktarını içip geri kalan kısmıyla da yıkanırsa, kendisine sihir yapılan veya eşiley cinsel ilişkiye giremeyen kimse için Allah'ın izniyle yararlı olur. Bütün bunlar, şifâ bulmanın vesilelerindendir. Fakat şunun iyice bilinmesi gereklidir ki, şifâ veren yalnızca Allah Teâlâ'dır. O'nun her şeye gücü

yeter. Hastalık da, onun ilâci da yalnızca Allah Teâlâ'nın elindedir. Her şey, O'nun kazâ ve kaderiyle olur.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ.))

[رواه البخاري]

"Allah, hiçbir hastalık indirmemiştir (vermemiştir) ki o hastalığın ilacını da indirmiştir (vermiş) olmasın. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilemez."¹

Bu, Allah Teâlâ'nın bir lütfudur.

Başarıya ulaştıran ve dosdoğru yola iletan, ancak Allah Teâlâ'dır.

% % % % %

CİNİN, İNSANIN BEDENİNE GİREBİLECEĞİ GERÇEĞİNİ AÇIKLAMAK VE BUNU İNKÂR EDENE VERİLECEK CEVAP²:

Hamd, Allah'adır. Salât ve selâm, Rasûlullah'a, âile halkına, ashâbına ve onun yoluna uyanların üzerine olsun.

Hicri 1407 yılının Şaban ayında S. Arabistan'ın Riyad şehrinde bazı müslüman kadınların bedenlerine giren bazı cinlerin, benim yanımda İslâm'a girdikleri haberini bazı yerel gazeteler kısa, bazısı da detaylı olarak yayınladı.

Riyad'da ikâmet eden Abdullah b. Müşerref el-Amrî adlı kardeş, bedenine cin giren kadının üzerine okuduktan sonra, o cine hitap etmiş, ona Allah'tan korkmasını hatırlatıp nasihat etmiş, zulmün haram ve büyük günah olduğunu kendisine haber vermişti. Kadının bedenine giren cin, kendisinin budist bir kâfir olduğunu söyleyince, Abdullah kardeş o cini kadının bedeninden çıkmaya dâvet etmiş, kadının bedenine giren cin de onun bu dâvetini kabul etmiş ve Abdullah kardeşin huzurunda İslâm'a girdiğini ilân etmişti. Daha sonra Abdullah kardeş, cinin İslâm'a girdiğini bizzat işitmeyi için;

¹ Buhârî

² Hicri 3.11.1408 yılında Ali Tantâvi'ye gönderilen reddiye.

kadının velisiyle birlikte cinin yanına gelmelerini istedi. Daha sonra yanına geldiler. Ben de cine, kadının bedenine niçin girdiğini sorduğumda, o kadının bedenine niçin girdiğini bana kadının sesiyle anlattı. Fakat konuşması bir erkeğin konuşmasıydı, kadının konuşması değildi. Bedenine cin giren kadın, yanındaki sandalyeye oturmuş, erkek ve kız kardeşi de adı geçen Abdullah kardeşle birlikte bazı hoca efendiler yanındaydılar ve orada bulunan herkes olanları gözleriyle gördüler ve cinin müslüman olduğunu ve konuşmasını işitti. Kadının bedenine giren cin, kendisinin Hindistan kökenli ve budizm dînîne mensup olduğunu haber verince, ben de ona nasihat edip Allah'tan korkmasını, bedenine girdiği kadından çıkışmasını ve ona zulmetmemesini nasihat ettim. Bunun üzerine o cin bana; "İslâm'ın hak dîn olduğuna kanaat getirdim" diyerek İslâma girdiğini açıkladı. Ben de kendisine, Allah Teâlâ'nın kendisine hidâyetinden sonra kavmini İslâm'a dâvet etmesini tavsiye ettim. O da bunu yerine getireceğine dâir bana söz verdi ve bedenine girdiği kadından ayrıldı. Ayrılırken de son söyledişi söz; "Esselâmu Aleykum" oldu. Daha sonra kadın, alışılmış diliyle konuşmaya, yorgun ve bitkin bir durumdan selâmet ve rahata kavuştuğunu hissetmeye başladı. Bir ay veya bir aydan daha fazla bir süre sonra iki kardeşi, dayısı ve kız kardeşiyle birlikte tekrar geldiğinde, bana sıhhât ve âfiyet içerisinde olduğunu, Allah'a hamd olsun o cinin bir daha bedenine dönmediğini söyledi. Ben de ona cinin kendisinin bedenindeyken neler hissettiğini sorduğumda, dînimize ters gelen çok kötü şeyle düşün-düğünü, budizm dînîne ve bu din hakkında yazılmış kitapları okumaya meylettiğini bana haber verdi. Allah Teâlâ kendisini cinden kurtarıp bu kötü düşünceler de ortadan kalkınca, bâtil düşüncelerden uzaklaşarak eski hâline döndü.

Bana ulaşan habere göre, faziletli âlim Ali Tantâvi böyle bir şeyin olamayacağını, bu olayın bâtil ve yalan olduğunu, bu konuşmaların kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini, gerçekte ise kadının konuşmadığını iddiâ etmiş, bunun üzerine ben, kendi konuşmasının kaydedildiği kaseti istedim ve kasette iddiâ ettiği şeyi öğrenmiş oldum. Cinin kendisine birçok soru sormama ve cevabını da almama rağmen, bu konuşmanın kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini söylemesine çok şaşırdım. Onun bu davranışını, yanlışın en çirkini ve bâtili da hak göstermekti.

Yine kendisi, bir insan aracılığıyla cinin İslâm'a girmesinin Allah Teâlâ'nın şu âyetine aykırı olduğunu iddiâ etmektedir:

{ ~وَهَبَ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي ۝ ... [سورة ص من الآية: 35] }

"(Nuh) dedi ki: Rabbim! Beni bağışla ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın."¹

Şüphe yok ki bu, onun hatasıdır. Allah Teâlâ kendisine doğru yolu göstersin.

Yine bu anlayış, -Allah kendisini doğru yola ilet sin- bâtil bir anlayıştır. Çünkü cinin müslümanın aracılığıyla İslâm'a girmesinde Süleyman -aleyhisselâm-'ın yaptığı duâya aykırı bir durum söz konusu değildir. Nitekim birçok cin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'ın aracılığıyla İslâm'a girmiştir. Nitekim Allah Teâlâ, Ahkâf ve Cin sürelerinde bu durumu açıklamıştır.

Ebû Hureyre'den -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunan hadîste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ عَرَضَ لِي فَشَدَّ عَلَيَّ لِيُقْطَعَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ، فَأَمْكَنَنِي اللَّهُ مِنْهُ فَذَعَتْهُ،
وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أُوْثِقَهُ إِلَى سَارِيَةٍ حَتَّى تُصْبِحُوا فَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ فَذَكَرْتُ قَوْلَ سُلَيْمَانَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ: [... | ...] وَهَبَ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي ... زَ فَرَدَهُ اللَّهُ خَاسِئًا.)

[رواه البخاري]

"Şeytan (dün gece) bana göründü ve namazımı bozmak için üzerime hücum etti. Fakat Allah beni ona üstün kıldı ve onu boğazından öyle bir sıkım ki görmeniz için onu sabaha kadar caminin bir direğine bağlamaya azmettim. Bu arada kardeşim Süleymân -aleyhisselâm-'ın şu sözünü hatırladım: " Rabbim! Beni bağışla ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın."¹ Sonra Allah Teâlâ onu zelil bir şekilde geri çevirdi."²

Başka bir rivâyette şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ عَفْرِيَّاتًا مِنَ الْجِنِّ جَعَلَ يَفْتِكُ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ لِيُقْطَعَ عَلَيَّ الصَّلَاةَ، وَإِنَّ
اللَّهَ أَمْكَنَنِي مِنْهُ فَذَعَتْهُ، فَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى جَنْبِ سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ
حَتَّى تُصْبِحُوا تَنْظُرُونَ إِلَيْهِ أَجْمَعُونَ أَوْ كُلُّكُمْ ثُمَّ ذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ: [... | ...]
وَهَبَ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي ... زَ فَرَدَهُ اللَّهُ خَاسِئًا.) (رواه مسلم)

¹ Sâd Sûresi:35

² Buhâri

"Dün gece cinlerden bir şeytan namazımı bozmak için ansızın üzerime hücum etti. Ancak Allah beni ona üstün kıldı ve onu yakasından tutup öyle bir sıkılık ki hepinizin onu görmesi için sabaha kadar onu mescidin direklerinden birisine bağlamaya azmettim. Bu arada kardeşim Süleymân -aleyhisselâm-'ın şu sözünü hatırladım: 'Rabbim! Beni **bağırla** ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın'. Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi."¹

Nesâî de Buhârî'nin şartına göre Âîşe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiğine göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- namaz kılarken şeytan yanına gelince yakasından tutarak onu yere sermiş ve boğacak kadar boğazını sıkılmıştı.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hadisin devamında şöyle buyurmuştur:

"Öyle ki şeytanın dilinin soğukluğunu ellerimde hissettim. Şayet Süleymân -aleyhisselâm-'ın duâsı olmasaydı, insanların onu görmesi için sabaha kadar **bağılı** kalırkı."

Ahmed ve Ebû Dâvûd'un Ebû Saîd el-Hudrî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettikleri hadiste şu ibâre de vardır:

"Ellerimi uzattım ve boğazını sıkma devam ettim. Öyle ki salyasının soğukluğunu baş parmağım ile işaret parmağım arasında hissettim."

Ebû Hureyre'nin -Allah ondan râzı olsun- rivâyet etti hadiste, o şöyle der:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Ramazan'da toplanan zekât mallarını muhafaza etmem için beni tayin etti. Birisi yanına geldi ve zekat malından avuçlamaya başladı. Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine: 'Allah'a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- e **şikâyet** edeceğim, dedim. Bana: 'Muhtaç durumdayım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için buna çok ihtiyacım var', deyince kendisini serbest bıraktım. Sabah olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana: 'Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?' diye sorunca, ona: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım ve kendisini serbest bıraktım,' dedim.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'Bil ki o sana yalan söyledi, tekrar donecektir.' deyince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- 'in sözü gereği, onun tekrar doneceğini anladım ve dönüşünü beklemeye başladım. Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı. Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine: 'Allah'a yemîn

¹ Müslüm

ederim ki seni götürüp Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şikâyet edeceğim,' dedim. Bana; beni bırak, buna muhtacım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için buna çok ihtiyacım var ve bir daha dönmeyeceğim, deyince acıdım ve kendisini serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana: 'Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?' diye sorunca, ona: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım ve kendisini serbest bıraktım, dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'Bil ki o sana yalan söyledi, tekrar donecek' deyince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözü gereği, onun tekrar doneceğini anladım ve dönüşünü üçüncü defa beklemeye başladım. Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı. Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine: 'Allah'a yemin ederim ki seni götürüp Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şikâyet edeceğim,' dedim. Bana: Beni bırak da Allah'ın sana onunla fayda vereceği birkaç söz öğreteyim, dedi. Ben de: 'O sözler nelerdir?' diye sordum. Bana: 'Uyumak için yatağına uzandığında Âyetel-Kürsî'yi sonuna kadar oku. Çünkü Âyetel-Kürsî'yi okuduğun sürece Allah tarafından gönderilen bir melek seni korur ve sabahlayıncaya kadar şeytan sana asla yaklaşamaz' deyince onu serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana:

'Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?' diye sorunca, ona şöyle dedim: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'ın bana onunla fayda vereceği birkaç söz öğreteceğini iddiâ etti.Ben de onu serbest bıraktım. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bana:

'O sözler nelerdir? diye sordu.

Ben de dedim ki: Bana, uyumak için yatağıma uzandığında, Âyetel-Kürsî'yi başından sonuna kadar okumamı söyledi ve bana: 'Böyle yaparsan, Allah tarafından gönderilen bir melek sabahlayıncaya kadar seni korur ve şeytan sana asla yaklaşamaz' dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:'Bil ki o sana doğruluğu söyledi, fakat kendisi çok yalancıdır. Üç gecedir kiminle konuştuğunu biliyor musun Ey Ebu Hureyre!' diye sorunca, ben Ona: 'Hayır' dedim.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'O şeytandır.'¹ buyurdu.

Sahâbe -Allah onlardan râzî olsun- iyilik olan her şeyi elde etmeye gayret ederlerdi.

¹ Buhâri,sahihinde 4. cilt, 487. sayfada yorumsuz olarak rivâyet etmiştir.

Mü'minlerin annesi Safiyye'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet elunan hadiste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنِ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ .)) [متفق عليه]

"Hiç şüphe yok ki, kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvese ve hilesi de insanın damarlarında (öylece) dolaşır."¹

Osman b. Ebîl-Âs -Allah ondan râzı olsun-, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e şöyle şikâyet etmiştir:

((يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ حَنْزُبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ وَاتْفِلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَدْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي .)) [رواه مسلم]

"Ey Allah'ın Rasûlü! Şeytan, kılmakta olduğum namazında ve okuduğum Kur'an'da bana eziyet veriyor ve bundan haz duymama engel oluyor ve beni bunlarda şüpheye düşürüyor. (Bu durumda ne yapayım diye sordu).

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

"O, Hanzeb adındaki şeytandır. Bunu hissettiğin zaman onun şerrinden Allah'a sığın ve sol tarafına hafifçe üç defa tükür" buyurdu.

Osman b. Ebîl-Âs -Allah ondan râzı olsun- şöyle dedi ki:

"Bunu yapınca, Allah -azze ve celle- onu (sıkıntıyı) benden giderdi."²

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunan sahîh hadislerde sâbit olduğu üzere, her insanla bir melek ve bir şeytan beraber olur. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bile böyledir. Fakat Allah Teâlâ ona yardım etmiş, onunla beraber olan şeytan müslüman olmuş ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e hayırдан başka bir şey emretmemiştir.

Cinin, insanın bedenine girebileceğine ve onu bayığın hâle getirip yere serebileceğine Allah -azze ve celle-'nin kitabı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti ve ümmetin oybirliği delâlet ettiğine göre, ilim ehli olan birisi nasıl olur da böyle bir durumu ilimden ve hidâyetten yoksun bir şekilde inkâr edebilir? Aksine bu durum, ehli sünnet vel-cemaate aykırı hareket eden bazı bid'atçıları körükörüğe taklit etmektir.

Bu durumu Allah Teâlâ'ya havâle ederiz.

¹ Buhârî ve Müslim

² Müslim

% % % % %

Kıymetli Okuyucu Kardeş,

Âlimlerin bu konudaki görüşlerini ve müfessirlerin Bakara Sûresinin 275. âyeti hakkındaki açıklamalarını Allah Teâlâ'nın izniyle sana zikredeceğim.

, + *) (' &% \$# " ! [

[سورة البقرة من الآية: 275] ... -

"Fâiz yiyenler, (kiyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar."¹

Ebû Câfer İbn-i Cerîr et-Taberî -Allah ona rahmet etsin- bu âyetin tefsirinde şöyle der:

"Yani (fâiz yemesi sebebiyle) şeytan onu dünyada aklını ifsad eder. Onun boğazını sıkarak

[- , ["delirmesinden" dolayı yere seren, yine şeytandır."

İmam Beğavî de bu âyetin tefsirinde şöyle der:

"Fâiz yiyenler, (kiyâmet günü kabirlerinden) şeytanın çarpıp deli ettiği kimselerin kalkıldığı gibi kalkarlar."

[- , [lafzını ise "delilik" olarak tefsir etmiştir. Bir kimse delirdiği zaman, onu cin çarptı denir.

İbn-i Kesîr de bu âyetin tefsirinde şöyle der:

"Fâiz yiyenler, kiyâmet günü kabirlerinden sar'aya yakalanan ve şeytanın çarptığı kimselerin kalkıkları gibi kalkarlar. Bu durum, kabrinden çırın bir şekilde kalkacak olmasından dolayıdır".

Abdullah b. Abbâs -Allah ondan ve babasından râzi olsun- bu konuda şöyle der:

"Fâiz yiyen kimse, kiyâmet günü boğazı sıkılan deli gibi haşr olur".

İbn-i Ebî Hâtîm de şöyle der:

"Avf b. Mâlik ve Saîd b. Cubeyr, Suddî, Rabî' b. Enes, Katâde ve Mukâtil b. Hayyân gibi kimselerden buna benzer şeyler rivâyet edilmiştir."²

¹ Bakara Sûresi:275

² İbni Ebî Hâtîm'in sözü burada bitmektedir.

İmâm Kurtubî de yukarıdaki âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Bu âyet, cinin insanı sar'aya tutabileceğini inkâr eden, bu fiilin insanın tabiatından olduğunu, şeytanın insanın içerisinde giremeyeceğini ve insanı çarpmayacağını iddiâ edenin sözünün geçersiz olduğunu gösterir.”

Mûfessirlerin bu anlamdaki sözleri pek çoktur. Dileyen bu sözleri arayıp bulabilir.

Şeyhul-İslâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- “İdâhud-Dilâle fî Umûmir-Risâle lis-Sekaleyn” (Mecmûul-Fetâvâ, cilt: 19, sayfa: 9-65’té bulunan sözünün devamında) şöyle der:

“Bundan dolayı, Mu'tezile'den Cubbâî, Ebû Bekir Râzî ve başkaları sar'aya yakalanmış birisinin bedenine cinin girebileceğini inkâr ettiler. Fakat cinin varlığını inkâr etmediler. Çünkü onlar bu konuda hatalı da olsalar, cinin insanın bedeninde görünmesi konusunda Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’den naklolunan haberler, cinin görünmesi konusunda haber verilen naslar gibi değildir. Bundan dolayı, Ebul-Hasen Eş'arî “Makâlâtü Ehlis-Sünneti vel-Cemaah” adlı eserinde şunu zikreder:

“Ehli Sünnet vel-Cemaat, Allah Teâlâ'nın:

, + *) (' &% \$# " ! [

[سورة البقرة من الآية: 275] Z....-

“Fâiz yiyecekler, (kiyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar.”¹

Emri gereği, cin çarpmış birisinin bedenine cinin girebileceğini söylerler.

İmam Ahmed'in oğlu Abdullah der ki:

“Babama, bazı insanlar, cinin insanın bedenine giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, dedim.”

Bana: “Oğulcuğum! Onlar yalan söylüyorlar, kendi diliyle konuşan cinin tâ kendisiidir, dedi.”

Bu konu adı geçen kitapta detaylı olarak açıklanmıştır.

Şeyhul-İslâm İbni Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- “Mecmûul-Fetâvâ” adlı eserinde 24. cildin 276 ve 277. sayfalarında yine şöyle der:

“Cinin varlığı, Allah'ın kitabı Kur'an ve Rasûlünün sünneti, ilk müslümanlar ve imamların ittifakıyla sâbittir. Aynı şekilde cinin insanın bedenine

¹ Bakara Suresi:275

girebileceği, ehli sünnet âlimlerinin ittifakıyla sâbittir. Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

, + *) (' &% \$# " ! [

[سورة البقرة من الآية: 275] Z....-

“Fâiz yiyyenler, (kiyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar.”¹

Buhârî ve Müslim'in sahihlerinde rivâyet olunan hadiste Peygamber - sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ أَبْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ)) [متفق عليه]

“Hiç şüphe yok ki kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvese ve hilesi de insanın damarlarında (öylece) dolaşır.”²

İmam Ahmed'in oğlu Abdullah yine şöyle der:

“Babama; bazı insanlar, cin çarpmış birisinin bedenine cinin giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, dedim.”

Bana: “Oğulcuğum! Onlar yalan söylüyorlar, kendi diliyle konuşan cinin tâ kendisidir, dedi.”

İmam Ahmed'in dediği şey, bilinen bir şeydir. Çünkü cin çarpan kimse, konuştuğunda ne dediği anlaşılmaz. Öyleki onun vücûduna vurulan büyük darbenin aynısı, bir deveye vurulmuş olsa, devenin vücûdunda büyük bir iz bırakırdı. Bununla birlikte cin çarpmış kimse, kendisine vurulan darbeyi hissetmez ve ne konuştuğu şeyi de anlamaz. Cin çarpmış kimse, yanında bulunan sağlam insanla birlikte üzerinde oturduğu halayı bile çeker, aletlerin yerini değiştirir, bir yerden başka bir yere naklede ve bunun gibi daha pekçok şeyi yapar. Bunu gören kimse, cin çarpmış birisinin diliyle konuşanın ve bu eşyaları yerinden hareket ettirenin insandan başka bir varlık olduğunu yakînen bilsin.

Cin çarpmış birisinin bedenine cinin girebileceğini hiçbir İslâm âlimi inkâr etmemiştir. Her kim, bunu inkâr eder ve şeriatın bunu yalandığını iddiâ ederse, İslâm şeriatına iftirâ etmiş olur. Şeriatta bunun olamayacağına dair hiçbir delil yoktur.

İmam İbn-i Kayyim -Allah ona rahmet etsin- “Zâdul-Meâd” adlı kitabının cilt: 4, sayfa: 66-69'da şöyle der:

“Sara iki türlüdür:

¹ Bakara Suresi:275

² Buhârî ve Müslim

Birincisi: Yeryüzündeki kötü rühlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesi ile vukû bulan sara (cin çarpması) hastalığı.

İkincisi: Kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığı.

Bu ikinci kısmın (zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının) nedeni ve nasıl tedâvi edilmesi gereki^gi hususunda doktorlar gerekeni açıklamışlardır.

Yeryüzündeki kötü rühlar yâni cin şeytanlarının insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığına gelince, ileri gelen doktorlar ve aklı sahipleri bunu reddetmeyip kabul etmekte ve bunun tedâvisinin cinlerin tesirlerini ortadan kaldırmak suretiyle onların fiillerine karşı koymak ve bu filleri boşça çıkarmak, ancak cinlerin kendilerinden kaçtığı melekleri kullanmakla mümkündür. Bu ise, Allah'a ibâdet etmek ve Kur'an okumak gibi, insanı Allah Teâlâ'ya yaklaşır amelleri yerine getirip şeytanların amellerine karşı koymakla mümkündür. Bokrat, bazı kitaplarında bu konuya de
ğinmiş ve bazı sara hastalıklarının tedâvisi hakkında şöyledir: Bu tedâvi şekli, ancak kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının tedâvisinde yararlı olur.

Yeryüzündeki kötü rühlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesi ile vukû bulan sara hastalığına gelince, bunun tedâvisinde bu ilaç (günümüzde kullanılan tıbbî ilaçlar) yararlı olamaz.

Bilgisiz, hakîr ve sefil doktorlara ve inkârcılığın fazilet olduğuna inananlara gelince, bunlar yeryüzün-deki kötü rühların yâni cinlerin, insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığını inkâr etmekte ve cinlerin, cin çarpmış kimsenin bedeninde etkili olabileceğini itiraf etmemektedirler. Bu, onların bilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. Bu sebeple tıbben üretilen ilaçlar bu hastalığı gideremez. Görünen ve varolan şey, bunu göstermektedir. Sara hastalığının, bazı kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle olduğunu söylemeleri, her yönüyle de
ğil de sadece bir yönden doğrudur....."

Ardından şöyledir:

"İnkârcı doktorlar çıkışmış ve sadece zehirlenme ve buna benzer hastalıklar gibi, insanın bedenine giren hastalıkların olabileceğini söylemişlerdir.

Cinleri ve onların etkileri hakkında aklı ve bilgisi olan bir kimse bu doktorların bilgisizliğine ve akıllarının yetersizliğine gülüp geçer.

Bu hastalığın tedâvisi iki yönden mümkündür:

Birincisi: Cin çarpmış kimse yönünden.

İkincisi: Cin çarpan kimseyi tedâvi etme yönünden.

Cin çarpan kimsenin tedâvisi, onun bedenen güçlü, cinleri yaratan Allah Teâlâ'ya karşı doğru bir îmâna sahip olması ve şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan sahîh duâ ve zikirleri okurken diliyle kalbi birbirine uyması yâni diliyle okurken kalbinin ona mutabık olması gerekir. Bu, bir tür savaştır. Çünkü düşmanına karşı savaşan kimse, şu iki şeyle silahlanmazsa, düşmanına gâlip gelemez:

Birincisi: Bedensel yönden **sağlıklı** ve silahının iyi olması.

İkincisi: Bileğinin güçlü olması gerekir.

Bu iki silahtan birisi olmazsa, o silah düşmana pek fazla tesir etmez.

Bir silah düşmana tesir etmediğine göre, iki silahtan mahrum olan ve kalbi tevhidden, Allah Teâlâ'ya tevekkülden ve O'na yönelmekten uzak bir şekilde harabe hâline gelmiş ve silahsız kalmış bir kimsenin hâli nice olur.

İkincisi: Cin çarpan kimseyi tedâvi edenin de yukarıda belirttiğimiz iki silahla silahlanması gereklidir. Öyle ki cin çarpan hastaları tedâvi eden bazı kimseler, onları tedâvi ederken, hastanın bedenine giren cine; 'Onun (hastanın) bedeninden çıkış' veya 'Bismillah' veya 'Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh' demekle yetinmekteyler. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- cine hitâben şöyle derdi:

"(Bunun) çıkış. Ey Allah'ın düşmanı! Ben Allah'ın elçisiyim."

Şeyhimiz İbn-i Teymiyye'yi cin çarpmış kimsenin bedenine giren cinle konuşmak için birisini yolladığına şâhit oldum. O kimse, cine şöyle dedi: Şeyhimiz sana (onun bedeninden) çıkışını söyledi. Çünkü böyle yapman sana helâl değildir. Bunun üzerine cin çarpan kimse kendine gelirdi. Kimi zaman şeyhimiz bizzat kendisi cinle konuşur, kimi zaman da cin inatçı olur ve ancak ona vurmakla hastanın bedeninden çıkardı. Cin çarpan kimse kendine geldiğinde hiçbir acı hissetmediğini bizimle birlikte başka kimseler de birçok kez şâhit oldular."

İbn-i Kayyim -Allah ona rahmet etsin- şöyle devam eder:

"Özetle söylemek gerekirse, bu tür sara hastalığını ve tedâvi şeklini ancak ilim, akıl ve bilgi yönünden nasibi olmayan kimse inkâr eder.

Cinler genellikle, dîni yönden zayıf, kalbi Allah'tan uzak, dilleri zikirden, şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan nebevî duâlardan ve îmândan yoksun olan kimselere musallat olurlar. Böyle olunca cin, insanı silahsız olarak yakalar. Kimi zaman da onu çırlıçıplak bir halde bulur ve onun bedenine

girerek ona tesir eder.”¹

Cinin insanın bedenine girebileceğine dâir zikrettiğimiz şer’î deliller ile ehli sünnet âlimlerinin bu konudaki icmâ’, cinin insanın bedenine girebileceğini inkâr eden kimsenin sözünün geçersiz ve faziletli âlim Ali Tantâvî’nin bunu inkâr etmekte hatalı olduğunu okuyanlara gösterir.

Faziletli âlim Ali Tantâvî, kendisine ne zaman gerçeği gösterecek birisi olursa, hakka doneceğine söz verdi. Zikrettiğimiz şeyleri okuduktan sonra kendisinin doğruya doneceğini ümit ederim. Allah Teâlâ’dan, bizi ve kendisini hidâyet ve başarıya iletmesini dilerim.

Ayrıca, S. Arabistan’dâ yayınlanan Nedve gazetesinin 14.10.1407 hicri yılında Dr. Muhammed İrfan’dan naklettiği habere göre, Dr. Muhammed İrfan, cinnet sözcüğünün tıbbî sözlüklerden kaldırıldığını, cinin insanın bedenine girmesinin ve bedenine girdiği insanın diliyle konuşmasının ilmî olarak yüz yanlış olduğunu iddiâ etmesinin hepsi bâtildir.

Bütün bunlar, adı geçen doktorun ehli sünnet âlimlerinin kabul ettiği şer’î ilimler hakkındaki yeterli bir bilgiye sahip olmamasından kaynaklanmaktadır. Pek çok doktorun bunu bilmemesi, cinin insanın bedenine giremeyeceğine delil teşkil etmez. Aksine doğruluk, emânete riâyet ve dîni konularda yeterli bilgiye sahip olmakla bilinen İslâm âlimlerinin bu konuda bilgili olduklarına, kendilerinin de büyük bir cehâlet içerisinde olduklarına delil teşkil eder.

Şeyhul-İslâm İbn-i Teymiyye’nin naklettiği gibi, ehli sünnet âlimleri bu konuda oybirliğine varmışlardır.

Aynı şekilde Ebû-Hasen Eş’arî’den nakledildiğine göre, ehli sünnet âlimlerinden de böyle nakletmiştir.

Yine, Hanîfi âlimlerinden Ebû Abdillah Muhammed b. Abdillah eş-Şelebî’nin (ölümü: Hicrî 799) “Âkâmul-Mercân fî Ğarâibil-Ahbâr ve Ahkâmil-Cân” adlı kitabının 51. bâbında Ebû-Hasen el-Eş’arî’den bunu nakletmiştir.

İbn-i Kayyim’în -Allah ona rahmet etsin- daha önce zikredilen sözünde olduğu gibi, doktorların ileri gelenleri ile akıl sahipleri bu olayı inkâr etmeyip kabul etmektedirler. Bu durumu, doktorlardan bilgisiz, seviyesiz ve münâfık olanlar ancak inkâr ederler.

Okuyucu Kardeş!

Hak olarak zikrettiğimiz şeylere sımsıkı sarılmış ve bunu böyle bilmen gereklidir. Bu konuda bilgisizce konuşan doktorlara, Mu’tezile ve onlar gibi bid’at ehli olan grupları taklit eden bilgisiz doktorlarla başkalarına aldanmamalısın.

Her işte yardım yalnızca Allah Teâlâ’dan dilenir.

¹ İbn-i Kayyim’în -Allah ona rahmet etsin- sözünden kastedilen şey burada bitmektedir.

% % % % %

UYARI

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’den zikrettiğimiz sahîh hadisler ve ilim ehlinin görüşleri göstermektedir ki, cinle karşılıklı konuşmanın, ona nasihat etmenin, ona hakkı hatırlatmanın, onu İslâm'a dâvet etmenin ve onun bu dâvete icâbet etmesinin, Allah Teâlâ'nın Süleyman -aleyhisselam- hakkında Sâd sûresinde belirttiği hususa aykırı bir durum sözkonusu değildir.

Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmuştur:

{ ~ وَهَبَ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۝ ... } [سورة ص من الآية: 35]

"(Nuh) dedi ki: Rabbim! Beni bağısla ve bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın."¹

Aynı şekilde, bir insanın cine iyiliği emretmesi ve onu kötülükten alikoyması, girdiği insanın bedeninden çıkmaması halinde ona vurması, zikredilen âyete aykırı değildir. Aksine bu, insana karşı yapılan gibi, saldırganı savmak, mazluma yardım etmek, iyiliği emredip kötülükten alikoymaktır.

¹ Sâd Sûresi:35

Daha önce de zikredilen sahîh hadîste bildirildiği gibi, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şeytanın boğazını mübârek elleriyle öyle bir sıkıştı ki şeytanın ağızının salyası ellerine kadar akmişti.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Şayet kardeşim Süleymân -aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, insanların onu görmesi için sabaha kadar bağılı kalırıdı.”

Ebu-Derdâ’dan -Allah ondan râzi olsun- rivâyet olunan hadîste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشَهَابٍ مِّنْ نَارٍ لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِي فَقُلْتُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قُلْتُ: أَعُوذُ بِلَعْنَةِ اللَّهِ التَّامَّةِ، فَلَمْ يَسْتَأْخِرْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَرَدْتُ أَخْذَهُ، وَاللَّهُ لَوْلَا دَعْوَةً أَخِينَا سُلَيْمَانَ لَا صَحَّ مُوْثَقًا يَلْعَبُ بِهِ وِلْدَانٌ أَهْلِ الْمَدِينَةِ.)) [Rواه مسلم]

“Allah’ın düşmanı İblis elinde bir ateş parçası ile geldi ve o ateşi yüzüme tutmak istedî. Ben de ona üç defa: ‘Senin şerrinden Allah'a sigınırı' dedim. Sonra ona üç defa: ‘Seni Allah’ın tam lânetiyle lânetliyorum” dedim, fakat yine çekilmeli. Sonra onu tutup bağlamak istedim, fakat Allah'a yemin ederim ki kardeşimiz Süleymân -aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, Medine’nin çocukların onunla oynamaları için sabaha kadar bağılı kalırıdı.”¹

Bu anlamdaki hadisler ve aynı şekilde İslâm âlimlerinin görüşleri pek çoktur. Simdiye kadar zikrettiğimiz şeylerin, gerçeği öğrenmek isteyen için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ederim.

Allah Teâlâ’dan güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını vesile kılarak, bizi ve diğer bütün müslümanları dîninde bilgili kılmasını ve bu dîn üzere sâbit kılmasını dileriz.

Söz ve davranışlarımızda hepimize doğruya bulmayı, bizleri ve bütün müslümanları Allah Teâlâ'nın dîninde bilgisizce konuşmaktan ve bilmediğimiz şeyleri inkâr etmekten korumasını dilerim.

Allah Teâlâ bunun sahibidir ve O'nun buna gücü yeter.

Allah Teâlâ, kulu ve elçisi olan Peygamberimiz Muhammed'e, âile halkına, ashâbına ve ona en güzel bir şekilde uyanların üzerine salât ve selâm eylesin.

% % % % %

¹ Muslim